

18.4.66, יום ב'

חזרנו אח"צ משדה בוקר לחל-אביב - להשתתף במועצה מספאי. דנו בעיקר על תקנון
הבחירות לוועידה. דברתי אחרי רוב הנואמים והייתי נאלץ לשוב הביתה לפני סיום המועצה, כי
בא אצלי בן נהן, שגרירנו בבון השב סחר לגרמניה - לסיים הסו"מ על המשכת המלווה שהובטח לי
ע"י אדנאור. הוא - בן-נתן - מרוכא ומאוכזב מהנעשה בארץ, אבל אמרתי שאין ברצוני לשוחח על
כך. לפני צאתי מגרמניה אמר אדנאור בנאום שהיה מתבאה בשני ממעלי חירו - 1) התמיסות עם
גרמניה, 2) מתן פיצויים לישראל וליהדות העולמית (וולס אידנטים). יגיע לארץ בשנים בטאי
בערב, ויצא בעשרה, בחשעה במאי יבוא אצלי לשדה בוקר. גרמניה מלווה לארצות המפתחות
1.2 מיליארד מרק לשנה, הסו"מ עם ממשלת גרמניה מתנהל על 200 מיליון מרק (50 מיליון דולר)
לשנה מלווה לו, שזכו החלק הששי מטה שהיא מלווה לכל הארצות המפתחות. בן נהן טבור שבעוד
יסים אחדים יסתיים הסו"מ, כי אהרד רוצה שהסו"מ יסתיים לפני בואו של אדנאור לישראל
(הוא - אהרד - תושב להתרעמות מומבית של אדנאור על סחיבת הסו"מ). גרמניה מוסיפה לקנות
נשק מישראל בסכום של 6-7 מיליון דולר לשנה (מרגמות ועוד). המטחר היהודי הגרמני גדל.
גרמניה פייצאת לישראל 60%, וישראל לגרמניה 40% מכל החליטין, היצוא שלנו כעיקר הפוזים
ויהלומים וקצת סכססיל. היצוא שלנו השנה לגרמניה הגיע לסכום של 65 מיליון דולר. בשנה
הקורמת 45 מ.ד.

19.4.66, יום ג'

כתבתי הבוקר סכתבים לחברי הממשלה שלא אשתתף במצעד בחיפה ולא בשכס הממלכתי
בירושלים. הסכתב נכתב לכל אחד מחברי הממשלה, העתקים לנשיא המדינה ולרמסכל. כתבתי גם
רשימה קצרה חשובה לרשימה מכוורת של מ. אסף אחמול בדבר (על טחיקה שם משה רבנו מההגדה
של מסח).

לפנות ערב בא אצלי ולטר איתן. סיפר על הנעשה בצרפת ביחס לישראל. צרפת מחולקת

לתעשים אזוריים, ובכל אזור יש הנהגה אזורית נבחרת, ואלו קובעים דעה הקהל בצרפת. כניגוד

לאנגליה שעמוני לונדון הם הכי נפוצים הרי בצרפת ההשפעה היא לעתונות האזורית. עשר הנהגות

אזוריות כבר ביקרו בארץ ושבו מלאי התפעלות. הוא בטוח ^{שכך} יעשו כל האזוריים.

מלרו שביקר במצרים אמר לו כי נאצר רואה רק שני גורמים במה"ת: מצרים וישראל, כל

השאר אין להם ערך. נאצר עצמו שקוע בבעיה מצרית אחת: גידול הילודה. ההתפתחות אינה מדביקה

הרבוי הטבעי. כל מה שעשה נאצר עד עכשיו - עשה בכוח הצבא. מניעת ההריון אינו יכול לעשות בכוח

הצבא - והוא חוזה ומבולבל. מלרו היה זמן רב גם בסין. סיפרתי לו מה שאמר מנדס-פרנס, כי אבוא

לפרים והשגרירות הסינית חסדר לי נסיעה לפרים. איתן אינו מאמין. השגריר הסיני בפרים לא יעשה

הדבר הקל ביותר בלי הוראה מסין. א שאלתי אם ידוע לו יחסו של דיגול לאיחוד אירופה.

ענה - שאין איש בצרפת יודע מה חושב דיגול על העתיד. איש לא ידע בשנת 1958 מה דיגול חושב

על אלג'יר. הוא אינו מגלה לאיש מחשבותיו. האיש הקרוב לו ביותר הוא מלרו - הוא לא מתייעץ

גם אחר. מלרו יבוא הנה ב-19 באי לשבוע ימים בערך.

באו אצלי גם הרי לוי ^{אמאק} ויוסף יעקבסון. אמרתי להרי לוי שיתן לי עשרה אנשים

שאפשר לסמוך עליהם אזמין אותם הנה ואסביר להם מהי חשיבותו של הנגב ולמה היא המדרשה. הציע

לי לבוא לארה"ב. אמרתי לו שהשנה לא אעשה זאת. מוטב שיבואו הנה. אמר לי יש לו כבר 2

3 אנשים: סס רוסברג, באור, והוא.

20.4.66, יום ד'

בא אלחנן. הוא כבר שנתיים בקבוצ חזרה. חזר במאי 1964 למשק. המתנגדים להליכחו הם

כולם - גם חברי רפי וגם חברי מפאי. הבטחתי לגשת לקבוצ לשיחה עם החברים.

אחריו בא דוד ליפשיץ. מחר ישיבת ועדה רפי לעיבוד מצע (בוועדה דיין, פרס, בר

וולפנזון), אביזוהר, גד יעקבי, יהודית שמחוני (ועוד). הישיבה מחר בארבע. ליפשיץ מפקח